

**Húsz év
húsz vers
húsz kép**

Böhönye, közösségi terem

Sok apróbb helyiség elbontásával készült a böhönyei plébánia közösségi terme. A teremhez teakonyha is csatlakozott. A nagy és világos közösségi tér hittanóráknak, előadásoknak, közösségeknek adott otthont.

Hálával és büszkeséggel nyújtom e kis füzetkét a Kedves Olvasónak. Hálával a Teremtő iránt, aki mindezek véghezviteléhez az inspirációt és erőt adta, büszkeséggel, mert nagyon sok „vállalás” temérdek nehézség leküzdésével sikerülhetett csak. Amolyan „Jób lázadása”-ként, hogy a filmremekre utaljak.

Rögtön az elején hadd villantsam föl: a válogatás messze nem teljes. Sajnos pont a „közepe” hiányzik. Emberek és közösségek, akik a háttérben maradtak. Akik buzdítottak, folytatásra ösztökéltek, velem verejtékeztek, vagy a siker fölött együtt örvendeztek.

S hogy miért nem részei ők is e kiadványnak? Egyszerű a magyarázat. Félttem, hátha a gondos válogatás ellenére mégis néhányan kimaradnak belőle. Méltatlan lett volna.

Amikor magam lapozgatom a füzetet, egyszer csak megjelennek előttem, ők, akik aktív részesei voltak az értékteremtésnek. Ezúton is köszönöm nekik közreműködésüket, és kérem Istenünket, erősítse bennük továbbra is a jót, sokak örömére, Isten dicsőségére.

Köszegen, 2017 karácsonyán

Horváth Lóránt

Imitatio Christi*

Hajdanvolt iskolatárs keres:
„Csípjük fülön a rohanó időt!”
- s a nosztalgiazás a múltba röpíti
a két önfeledt emlékezőt.

Az öröm könnyeit nem is sokára
a fájdalomé váltja fel, s a kínzó
miértekre hamarosan már nem
a cimborá, hanem a pap felel.

Különben tudd meg, orrolok rád,
engem nem sikerül megtérítened!
- buggyan föl tanítóm ajkáról a vád -
Nem az lettél, akinek elképzeltelek!

Nahát, kedves szomszéd, mennyire örülök!
- lapogatja a hátam egy utcabeli - Megtisztelnél,
ha mellettem foglalnál helyet! S én tudom,
a szívélyes hang a rangot, címet illeti.

Csalódások, kudarcok... mert aki
nem tapasztalta, meg nem értheti,
Nem az vagyok, ki voltam egykor,
mert egyszer csak nevemen szólított Valaki. **

**Krisztus „követése”*

***(Iz 43,1)*

Magyarok Nagyasszonya díszüveg ablak Böhönyén

Kertészfi Ágnes üvegművész gyönyörű alkotása a böhönyei templom szentélyét díszíti. Ellenkezés kísérte a készületeket, mára talán mindenki elfogadta a szemnek-szívnek kedves alkotást.

Szent Család Egyházközségi Üdülő, Kőszeg

A nagykanizsai egyházközség 2011-ben tett szert egy gyönyörű, virágos, édeni hangulatot tükröző üdülőre. A vétel után óriási összefogással, lelkesedéssel fejlesztették a „birtokot”. Családi üdülőnk időközben magánkézbe került.

Nyári emlék (Mátraszentimre-Bagolyirtás, 2011)

Forrón perzsel az augusztusi nap,
búcsúja ez tán az idei nyárra,
s én küszködve cipelem lomha testemet
az árnyas, hús hegyi kápolnába.

Egy éles kavics is gyötör a cipőmben,
szabadulhatnék, de nem teszem, hagyom.
Assisi Ferenc súg az idők távolából:
ezzel is teljesb a zarándoklatom.

A levegő izzik, levél se rebben,
s egyszer csak előbukkan tömzsi kis tornya
a szent helynek, vakító fehéren,
hívogatón, mintha már várt volna...

Jó itt egy kissé nyugalomra lelni,
kell az embernek ez az eresztet.
Ezekben a lélek-szikkasztó időkben
kell, hogy odafönről fogják a kezedet!

Virágerdő fogad, s hátatáblák sora,
rabul ejt a csend és nem ereszt;
Fölfakad a hála, gyógyul a sok seb,
többé már nem irtózat, áldás a kereszti!

Gyermekhang csilingel, s boldogan kiáltja:
-Nézd csak, Nagy, milyen szép itt minden...
s ez a ládika, vajon miért van itt?
-A pénzedet oda dobd be, kincsem!

A vizit gyors, s mire föleszmélek,
már messze bandukolnak a látogatók.
Szép, szép — tűnődöm, de valami hiányzik,
amivel mindezek nem pótolhatók.

Mi ez a furcsa némaság mibennünk,
miért, hogy a fohász elmaradt?
Miért, hogy a példa, amely szépen indult,
az adományozásnál mégis elakadt?

Szemérmesség? Csalódás? Dac okozza,
hogy az ember fiának nincs mit szólnia?
Ezért a némaságba dermedt világot
engeszteld Őt értünk — Fallóskúti Mária!

Díszterem, Szent József Plébánia, Nagykanizsa

3 helyiség egybenítésével, nem kis fizikai, anyagi erőráfordítással készült el a 100 ülőhelyes, impozáns díszterem. Az emeleti helyiség vetítések, előadások, templombúcsúi rendezvények színhelyéül szolgált.

Kirakat

"Ez mind csak kirakat!" - fogalmazza meg
kritikáját egyik "jobb kezem",
s a csintalan gyerekhad láttán, lassan
már magam is így érzem.

De akkor kirakat mind, ami volt és van
a Nap alatt: a gitáros énekre
ritmusosan dobbanó láb, sál a nyakban,
a gyertyagyújtáskor elhangzó szavalat,

kirakat a most ugyan még megtelő kápolna,
a kampányra gyűjtött tonnányi
élelmiszer, épülő orgonánk és a suttyomban
készülő "keresztút" a végeken,

akkor kirakat az évi egy-két gyónás, az ígélet
az életújulásra, terített asztalunk
ünnepeink után, film és katekézis, s a kérlelő
szó az összejövétel utáni maradásra.

Ő még nem tudja, mit már oly sokan megéltek,
híg tart a ma,"a bölcs addig ténykedik,
mert a nyüzsgésre, zajosságra, ezer tennivalóra
-sajnos- a temetők csöndje következik.

Palin, templom, díszüveg ablakok (válogatás)

Kertészfi Ágnes üvegművész 20 ókeresztény szimbólumot ábrázolt díszüveg ablakain. A modern, szép palini templomocská általuk „díszes ruhát” kapott.

Jézus apródja

Mosollyal búcsúzik anyjától -
őt a Nagy Király várja,
Ő sugallta-kérte, 'be hányszor:
legyen katonája.

S most büszkén áll az oltár mellett,
kormozó lánggal égők közt
egy lobogó; birkózva, küzdve
a sejtelemmel... S dadogó

nyelvem aligha bírja versbe szedni
mit e titokból megérezett,
de látni vélem: az égi karból hárman is
átfogják e kis kezét:

(kiesdve számára, mire e föld kerekén
sajnos kevés a várományos...)
- Touresi Márton... Mindszenty...
Brenner János.

Sziágyi emlék

Sötét, békés a sziágyi éjszaka,
- két hunyorgó csillagra meredek,
várva az utolsó harsánykodóra,
míg lassacskán álomba szendereg.

Magam is ledőlök, alig alszom el,
máris madárdal koncertre ébredek,
s amit e merész jószág énekel
visszhangozza az erdő, a berek.

Áriája után fölharsan hamar
az eddig kivárók bátor kórusa,
egy odút, zeg-zugot betöltő, pazar,

hálából fogant, szép szimfónia.
Tűnődöm: lehetnék első is talán,
ki csak a Karmester intésére vár!

Rózsafüzér Királynéja üvegablak, Vése, templom

Kertészfi Ágnes üvegművész alkotása a vései templomocskánk éke lett. A rogyasztásos technikával készült üvegablak beépítése egy átfogó felújítás záróakkordja volt.

Megéri?

Negyven csillogó szempár, háttérben a Bükk vonulata,
zsizsegnek, egyik is, másik is ság-búg, kelepel,
az ódon templom is megértön pillant le rájuk:
nyughatatlanságukban a mindig új Lét ünnepel.

Negyven harsány élet — vele kérdőjelek végtelen sora,
mindenik szívvel szent, mélységes titok érkezik...
Felbolydult méhkasból miképp leszünk Család?
Érzem, Uram, a válasz mindentudó Szíveden rejtezik.

S ahogy telnek a napok, úgy igazodik lélek a lélekhez,
Lesz a vadócból szelídebb, örök elsőből olyan, aki vár,
Tanulgatva-törve a közös lét ábécéjét;
Hazug, ki legyintve mondja, - tudja már!

S midőn tikkasztó portyáink után eljön az utolsó este is,
a Holdnővér hosszú sorra lel a gyóntató mögött,
Mennyi-mennyi Péter, Márta, Saul és Cirenei
tárja sarkig kapuját az Irgalmas Szeretet előtt!

Megéri? - kérdezed, hisz' csak a felszínt észleled:
lemondást, készenlétet, tűrést, felvigyázatot...
Meg -felelem csendes derűvel-, mert láttam
valóságáá válni, megelevenedni az evangéliumot!

Nagykanizsa, Szent József templom

A kanizsai alsótemplom a 2008-as felújítást követően ismét a város és a környék ékszerdobozja lett.

Nagybajom hangversenyorgonája

Papi hagyatékából kezdtük el gyűjtögetni a 15 regiszteres hangversenyorgona árát. Minden esztendőben megszólaltatta egy országos hírnévnek örvendő művész.

A Gyermek

Messze úztük a jó Csönd Herceget,
korunk a lárma, az új Babel kora,
s ebben az örült hangorkánban
alig hallik az angyalok békeszózata.

Ezer új sámán püföli a dobot,
S mi ropjuk a táncot önkívületig,
Nem észlelve a közeledőket:
Midián és Efa dromedárjait.

Föl-alá cikázó fények és sziporkák,
neonok, reklámok végtelen sora:
s eme vakító, talmi csillogásban
halványodni látszik a szent éj Csillaga.

„Pásztorokkal kelni, sietősen menni?
Milyen fura nép ez, istállószagú!
Vállalni őket, a semminek látszókat?
Ezért járna babér, égi koszorú?”

Ha egy percre mégis fölibe hajolva
Hajszolt tekintetünk Rajta megpihen,
Csöpp kezeit felénk hívogatón tárja
Ránk mosolyog, s szeméből az
Ég maga üzen!

Különös áhítat

Elmaradnak lassan a zalai dombok,
érett búzaként peregnek a kilométerek,
így is hosszú idő, mire feltűnnek végre
a ködbe burkolódzó kőszegi hegyek.

Mivel teljék hát a lelassult idő? - Mert
egy perc sem múlhat csak úgy, hasztalan.
A Holt költők társasága telepedik mellém,
míg „tüzes szekerem” a lankákon átsuhan.

Reményik idézi újra eszembe; lépcső
ekevas, kendő, szél, drót, hegedű legyek,
és Babits tanít „Esti kérdés”- özőnével,
ne szűnjek kutatni: mi végre’ mindenek?

Fekete István az imára nyitogatja szemem,
az imára, mely erő, világosság, ír, és ortalom,
a megszelídült Ady pedig megérteti velem,
mennyi de mennyi a köszönnivalóm.

Sík Sándor krédója iránytű ma is, derűje
egy célját, értelmét megtalált életé,
s ha lankadnék, a Mindennevű Méccsel üzeni:
„Magszépül minden, ha valakié!”

Útitársam József Attila is, kinek Csöndes
estéli zsoltára csillapítja hajszolt szívemet,
s Szabó Lőrinc kincse immár az enyém is:
csak alázat és áldozat adhat igazi örömet.

Mintha megint könnyebb lenne lelkem,
újra áldásomra vált e furcsa áhítat —
hátaltem borulok szent Fölséged elé,
hogy ajándékul adtad mai Prófétáidat!

Kolping Katolikus Szakiskola és Kollégium

Egyházmegyénk első katolikus szakiskolája Nagybjomban nyitotta meg kapuit. Azóta a sokadik tanév kezdődik el és nem apad a diákok létszáma. Küzdelmes volt az indulás, sok áldozattal járt, de úgy tűnik, megérte.

Narnia—A hajnalvándor útja *Tábori induló*

Refrén:

Fel! Kardot elő! A Lélek kardja legyen kezében!

Fel! Elő a pengével, pengével, pengével!

Téged a Lélek kardja segítsen!

Minden szigeten egy kaland vár,
Lássuk tutyi-mutyi jössz-e már,
Győz-e a csapatod csak rajtad áll,
Itt most pipogyának lenni kár!

Hogy ha a bűnt megtűröd magadban és másban
Narnia sose lesz a kerek föld,
Hogyha a bűnt nem tűröd magadban és másban
Narniává változhat az egész föld!

Már pirkad, hát iszkoljon a sötétség,
Jézus fénye izzé szerteszét,
félre mindenféle kevélység,
boldog, ki Neki adja életét!

Fel! Kardot elő! A Lélek kardja legyen kezében!
Fel! Elő a pengével, pengével, pengével!
Téged a Lélek kardja hevítsen!

(Harry Belafonte - Banana Boat Song)

Palin, a templom közösségi terme

Szinte a földből nőtt ki a 60 négyzetméteres közösségi terem, amely sok, emlékezetes rendezvénynek adott otthont. Önerőből, jelentős társadalmi munkával épült.

Látogatás

Lábunk alatt rozsdabarna szőnyeg,
- Ősz piktor mesterműve ez,
s az allén tőlem kissé lemaradva
két hajdani diákom lépeget.

Kérdeznek és kérdezek - erre szolgál
most a medréből kizökkent idő,
érik ők is: visszahozhatatlan minden
perc és szó; mélyből konokul feltörő.

Majd játékos kedvvel kincskeresésbe
kezdenek az addig békés szerzetek,
s tűvé teszik az erdőt maguk körül,
hol csak parányi ládikót sejtnek.

Szomorkás a visszaút, hisz ládánkat
mintha elnyelte volna a rengeteg,
és sürget az idő, és visszavárják őket
és szaporázni kell a lépteket...

Az elengedés nehéz... s már tudjuk jól:
utóbb minden csak hasznunkra vált,
s fátyolossá vált szemünk üzeni:
egymásban most is Kincset talált.

Hajnal Zénó Emlékhely, Nagyatád

Hajnal Zénó páternek, Nagyatád egykori vértanú plébánosának állítottunk emléket a kolostor déli traktusa alatt húzódó pincerészben. Az atyát viaszfiguraként jelenítettük meg. A tablókkal és a panoptikumi résszel méltó emléket állítottunk a mártír pásztornak.

Szerelmes vers (Kőszegről)

Hegyek
pereme, rejtelmek
tengere, fentebb fenyvesek
erdeje, lentebb szertelen csermelyek
erednek, nemzet-ereklye rejteke, kertekben
hegy leve erjedez, (melyet esztelen nyelve, vedelve
meglehet leteperne), reggelente gyermekek serege kedve
kerekedve, nevetve menetelget erre, tereken fergeteges zene,
egyszer ellened emeltek fegyvert, de -szerencse- nyeretlen eredtek el,
Chernel-kert, benne ketrecbe rekesztett egyedek cserregnek, szerte gesztenye,
kereszték, szenteknek emelt helyek, melyek lelkedet edzve emberebb embert teremnek,
kenetes szelence, belehelve kebeledelve, szemedet mereszted, keserved elereszted, szerelmem, TE!

Vése, közösségi terem

Két szoba egybenítésével készült el a vései közösségi tér. Hittanórákat, ökumenikus alkalmakat tartottunk a rendszerváltozás után visszaadott lakásrészben.

Temetőlátogatás

Ösztövért, bicegő, hajlott hátú pásztor -
ifjú titánok közt furcsa jelenség,
acélos erővel araszolgat mégis:
csupa tűz, csupa elevenség.

Huncut mosollyal kápolnádba vontál:
- A címerem! No, mit jelez az ábra?
...igen, pajzsot látsz, sípot zöld mezőben -
mert Gyula bátyád fűtül a világra!

Te szü-szoros, бүdös kölök—írtad,
mint Pál Timóteusnak—tarts ki mindenáron!
Amire elszántad hívására magad,
a legszebb és legerhesebb dolog a világon!

Furulyaszóra zengett-szállt az ének,
kiszüremkedve a terem résein,
a taranyi fákról keringve hullt alá a levél
tünődve a búcsúzó nyár emlékein.

Hányszor igyekeztem sebesen tekerve,
nem számítottak a kilométerek,
egyre többet sejtve, látva az Élet-igéjéből,
s érezve: lassan magam is több leszek.

Büszke vagyok rád! - mondtad a zöldfülünek,
Ki csak „bojtárokodott” annak idején,
egy seregnyi pap-jelöltet bízva reszkető szívére
a veszprémi fenyesek lágy ölén.

Elkésni sohasem lehetett tetőled,
lakodban mindig tárt ajtó fogadott,
vagyonod, kincsed nem őrizhette lakat,
mert az valahol a lelked mélyén lakott.

Didergető télben, szél súvít a házban,
kabátba, plédbe burkolózva látlak:
Jé! - csapod össze gémberedett kezed -
Tudtam én, hogy nem hiába várlak!

Bérmálás, püspöki vizit, szobában kövér vacsora,
sarokban tornyosuló könyvek garmada...
- Miért nem lepik meg polccal az atyát?
Az egyházfiakat megrezzenti a főpásztor szava...

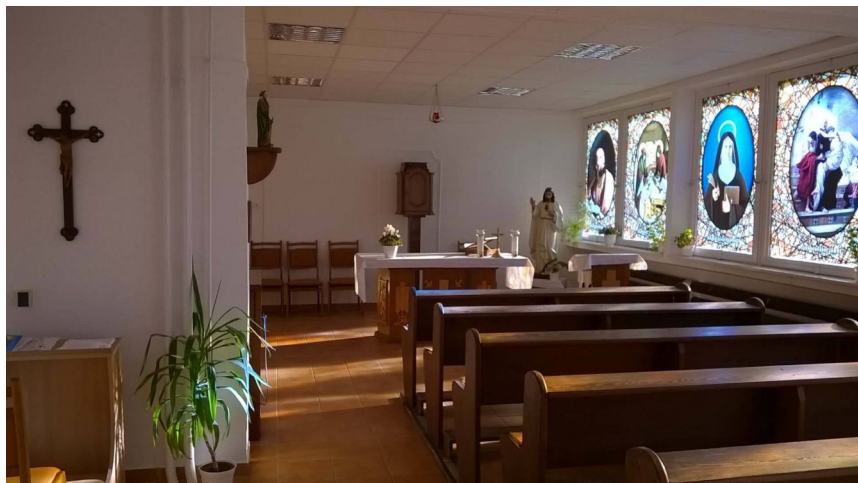
Vigyázva, áhítattal mondtad a miséd,
vallottad, az ördög sohasem pihen.
Becsémrlő szót, valótlan nem ejtett a szád,
a léted, szenvedésed: állandó *IGEN*.

Szívesen idézted föl az időt,
A viharos-szép kispapéveket,
a szálfaként álló, Hercegprimás melletti
sopronkőhidai tömlőcéletet.

Mondják, jött a pillanat, mikor
A hit plántálásának egyszer vége lett,
Szalézi Ferenc kínja égett könnyeidben
és sírta-panaszolta: Uram, lelkeket!

Négy rebbenő láng a novemberi szélben,
négy ma is világló, példás életút.
Tudom, érzem, közbenjárnak értem -
lassan, merengve csukom be a temetőkaput.

*Emlékezés néhai Petrás Gyula pécsi, Milhoffer
Miklós, Dudás Rudolf és Szekeres Imre kaposvári
egyházmegyés papokra*

Nagyatád, kórházkápolna

Az Irgalmasság évében kezdtük felújítani a nagyatádi kórházkápolnát. A modernizáláson kívül az irgalmasság kilenc szentjét ábráztuk a hatalmas üvegtáblákon.

Palin digitális orgonája

A korábbi hangszer már végnapjait járta. A kétmanuális digitális orgonáért Andornaktályára utaztunk, majd hangversennyel örvendeztettük meg az adományozókat.

Kőszegi remeteség

Magányba, csendre vágyódott a lelkem,
Illéssel mondtam: Elég volt, elég!
„Barlang-lakomban” nyugalomra leltem -
S most várom megadón, éberén jelét.

Pogány papokkal, úrhatnám urakkal
Vívтам sok ádáz csatát, s bizony
nemcsak az sebződik e vad tusakodásban,
ki nemtelen eszközökkel védi igazát.

De tanúja lehettem ezer új csodának,
Szérepták szegélyezték vándorutamot,
Reményt vihettem özvegynek, árvának,
Szakajtók teltek... szívek ifjodtak...

Magányba, csendre vágyódott a lelkem,
Tudom, hiszem, Ő nem késlekedik.
Éj van. Odakünn holló szárnya rebben...
- talán majd rólam is gondoskodik.

Asterix tábor

Tábori induló

Hogyha a szemed éles,
Meglátja hol van szükség...
Dicsérd azt, aki alkotott, MOST, MOST, MOST...

Hogyha a szíved tiszta,
Nem sújtja bűnnek átka...

Dicsérd...

R:
Minden nap új esély, arra, hogy szolgálj Őt!
Megismerje minden ember Őt, a Teremtőt!

Hogyha a lábad fürge,
Jót tenni tüstént moccan...

Dicsérd...

Hogyha a kezed mozdul,
Törölni százak könnyét...

Dicsérd...

Hogyha a vállad izmos,
Hordozza mások terhét...

Dicsérd...

Hogyha a világ gúnyol,
S kitölti rajtad mérgét, (kiáltva) TE CSAK!

Dicsérd...

Bud Spencer & Terence Hill: Én a vizilovakkal vagyok c. filmből

A buszok

Kanizsai szolgálatom alatt jött az ötlet: mi lenne, ha saját autóbusszal rendelkezniénk? A vezetői vizsga után saját járgányra tettünk szert. A képeken az első és utolsó buszunk: a Tűzmadár, és a Zöld Sárkány. Több bevetésen szolgálták a közösséget, néha bizony alaposan megtréfálva a türelmes utazóközönséget.

Ság-hegyi kaland

Komótosan baktatok a köveken,
itt minden szikla nagy korok tanúja.
S ami ma szelíd, óriás verem,
az mélyben fortyogó magma odúja.

Ötmillió éve tűzfolyót lövellt
tajtékzó, háborgó, izzó krátere,
e tájékon most fürge sáska szökell
s lett lepkék, csigák, gyíkok rejteke.

Ki gondolta volna, akad még idő,
midőn e torok néma lesz, hallgatag,
s folyvást tomboló, elemi erő
fölött is létezhet magasb' akarat?

*Minden, mit látok, múltamba visszavisz:
kialvó vulkán lettem tán magam is?*

Nagybajom, közösségi terem

Télvíz idején hittanosokkal kezdtük el a közösségi tér kialakítását a plébániához tartozó melléképületben. Már akkor is sok program színhelyéül szolgált. Azóta csinosították, modernizálták.

Hegyek a Bibliában *Kirándulás himnusza—Gyenesdiás*

Hegyek, ó ti kopár nagy hegyek,
Kövek, ti az Úrnak ékesek!
Hova Isten mindig tereli népét.....
-ti az Úrnak ékesek!

Hegyek, ó ti kopár nagy hegyek,
Kövek, ti az Úrnak ékesek!
Eltalálni hozzátok nem kell a térkép...

„Feltárom tervemet, teneked,
Megosztom életem, teveled,
Élettel telnek meg majd: a szívek, a színek...
De rajtad áll, hogy mindig ápd a hitedet!”

R:

*Nosza indulj hát az útra,
És ha megvisel a túra,
Lendülj neki később újra,
Ha pihensz is - kapsz eleget! (Zsolt 126,2)*

Ezért rendületlen járom,
- célba érni nagyon vágyom-,
S örvendezem, hogyha látom:
A hegyeket!

Bud Spencer: Banán Joe c. filmből

A kanizsai alsótemplom hangversenyorgonája

Hosszú-hosszú idő után átfogó felújításon a templom orgonája. Az impozáns hangszer Süveges István orgonaépítő munkája nyomán ismét „régiben” kíséri az istentiszteleteket.

Tábori induló
Nagytagyospuszta

Jöjj velem, ó, ó, ó, jöjj velem, Jézushoz jöjj velem,
Fogd meg a két kezem,
Ó, ó, ó, életem, Ó, ó, ó, életem,
veszendő életem elé viszem!

Ref.

*S hogyha eláraszt a bűn szennye, új kegyelmet ad,
Kell, hogy a lelked érezze, más világ vár rád!
És ha volna ezernyi zár, és ha volna ezernyi zár,
Szíved falát borítsa bár, Szabad vagy újra már!*

Énekem, ó, ó, ó, énekem, dicsérje szüntelen,
Jósága fértelen,
ó, ó, ó, hirdetem, Ó, ó, ó, hirdetem
Fölségét végtelen időkön át!

Afric Simone – Ramaya dallamára

Nagykanizsa, Szent József Plébánia

Az alsótemplom rendbetétele után a plébánia került sorra. A több helyen már málladozó vakolat és a rozoga nyílászárók cseréje nem tűrt halasztást.

Nyomozás Isten után *Tábori induló*

Ha nyitott szemmel járod a nagy világot,
Égen-földön „szembejön” veled.
Mevagy végre! – gondolod és kiáltod,
S igencsak meghökkensz, mert üres a kezed.

R.

Jelek itt, jelek ott ez az élet,
Vég nélküli kísérlet.
Jelek fent, jelek lent ez az élet,
Ne hidd, hogy csak ígézet.

Elrejtőzve csábít a nagy kalandra,
Nyomok sorát hagyva teneked,
Így nevel egy életen át csak arra,
Hogy Lényét mohó vággyal keresse szíved.

Kezdődjön hát az igazi hunyócska,
Mozdulj végre, hagyd el a helyed,
És hogy ne légy e világnak adósa,
Ezért hát ne vágd sutba, használd az eszed!

The Beatles - Obladi Oblada c. számának dallamára

Alsótemplom, Nagykanizsa

Az igencsak elhanyagolt Szent József templom tatarozása 2007-2008-ban történt. Elsőként a templom belseje, majd a külseje újult meg. A szép, új templom szemet-szívet gyönyörködtető látvány.

Böhönye, plébánosi lakás konyhája

Egy pályázati lehetőségnek köszönhetően kedves lakrészt alakítottunk ki a böhönyei plébánián. A szoba-konyha-fürdőszobás lakásrészből nyílt a modern iroda.